

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudkyní JUDr. Ivou Kaňákovou v právní věci žalobce: **P.B., „X“**, zastoupeného JUDr. Ladislavem Košťálem, advokátem, se sídlem ve Ztečně, Na Riviére 123, proti žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství**, Velká Hradební 3118/48, Ústí nad Labem, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 1. 2010, č.j. 13418/2010/KLUK/Hyk ,

t a k t o :

- I.** Žaloba se **zamítá**.
- II.** Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III.** Žalobce je povinen zaplatit České republice na účet Krajského soudu v Ústí nad Labem částku 3798,- Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se v žalobě podané v zákonem stanovené lhůtě domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 1. 2010 č.j. 13418/2010/KLUK/Hyk, kterým bylo jako opožděné zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Magistrátu města Ústí nad Labem, odboru kontroly, čj. MM/OK/PD/159094/09/R ze dne 13. 8. 2009, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích dle § 22 odst. 1 písm. f) bod 2 z. č. 200/1990 Sb., o přestupcích (dále jen „zákon o přestupcích“), neboť porušil ustanovení § 18 odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“) a kterým mu byla uložena pokuta ve výši 5.000,- Kč a zákaz činnosti

řízení všech motorových vozidel na dobu 8 měsíců a dále povinnost uhradit Magistrátu města Ústí nad Labem náklady řízení v paušální částce 1.000,- Kč.

Žalobce ve své žalobě namítá, že zásilka obsahující rozhodnutí správního orgánu 1. stupně nebyla žalobci účinně doručena. Zásilka měla být žalobci doručována dne 19. 8. 2009, a protože žalobce nebyl zastižen, měla být tato písemnost uložena ve smyslu § 23 odst. 3 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) uložena v provozovně provozovatele poštovních služeb. Žalobce trvá na tom, že nebyl ve smyslu § 23 odst. 4 správního řádu vyzván vložení oznámení o neúspěšném doručení písemnosti do domovní schránky nebo na jiné vhodné místo, aby si uloženou písemnost ve lhůtě 15 dnů vyzvedl, a rovněž tak na tom, že nebyl poučen o právních důsledcích nevyzvednutí si zásilky ve smyslu § 23 odst. 5 správního řádu. Žalobce trvá na tom, že nebyl ve smyslu § 23 odst. 4 správního řádu vyzván vložení oznámení o neúspěšném doručení písemnosti do domovní schránky nebo na jiné vhodné místo, aby si uloženou písemnost ve lhůtě 15 dnů vyzvedl, a rovněž tak na tom, že nebyl poučen o právních důsledcích nevyzvednutí si zásilky ve smyslu § 23 odst. 5 správního řádu.

Žalobce dále namítá, že nemá v místě resp. na adrese svého trvalého bydliště domovní schránku ve smyslu její specifikace dle článku 22 sdělení č. 20/2005 (SP) Českého telekomunikačního úřadu. Pokud jde o jiné vhodné místo, kde by mohla být zanechána výzva k vyzvednutí zásilky a poučení o právních důsledcích jejího nevyzvednutí, takovým místem by mohlo být bydliště prarodičů žalobce bydlících v téže obci na adrese Osek 1, a to v domě, který je v přímém sousedství s domem trvalého bydliště žalobce. Dle vyjádření prarodičů žalobce však žádná taková výzva u nich vložena nebyla. Rozhodnutí správního orgánu 1. stupně bylo žalobci doručováno do vlastních rukou, nebylo ho tedy možné doručovat ve smyslu § 20 odst. 3 správního řádu prarodičům žalobce jako jiným vhodným fyzickým osobám bydlícím v téže obci a dokonce v domě v sousedství s bydlištěm žalobce.

Žalobce namítá, že doručení rozhodnutí správního orgánu 1. stupně vykazované žalovaným ke dni 31. 8. 2009 je neúčinné, resp. toto rozhodnutí nebylo žalobci ve smyslu ustanovení § 84 odst. 1 správního řádu doručeno. Jestliže se žalobce o tomto rozhodnutí správního orgánu dozvěděl teprve dne 4. 11. 2009, resp. s tímto rozhodnutím měl možnost se seznámit až dne 9. 11. 2009, bylo odvolání žalobce proti tomuto rozhodnutí podáno řádně a včas.

Žalobce poukázal na to, že žádnou domovní schránku v místě bydliště nemá. Domovní schránka se nachází u sousedního domu, v němž žijí prarodiče žalobce, a je nadepsána „Brejcha“, což je příjmení děda žalobce shodné s příjmením žalobce. Poštovní doručovatelky v daném místě o této skutečnosti vědí, tedy vědí o tom, že poštovní schránka patří k tomu děda žalobce a není poštovní schránkou žalobce. Tudíž výzva k vyzvednutí zásilky ani poučení o důsledcích jejího nevyzvednutí nebyly žalobci řádně doručeny a tudíž nebylo možno vykázat doručení rozhodnutí správního orgánu žalobci, neboť toto rozhodnutí bylo neúčinné. Tuto skutečnost navrhl prokázat i výsledkem svědků J.B. (děd žalobce) a poštovních doručovatelek H.K. a D.J.

Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě navrhl její zamítnutí.

Uvedl, že ze spisové dokumentace vyplývá, že při doručování písemnosti o zahájení správního řízení a předvolání k ústnímu jednání byla poštovní doručovatelkou dne 3. 7. 2009 zanechána výzva a poučení o právních důsledcích nevyzvednutí zásilky, a to na adresu trvalého pobytu žalobce a téhož dne připravena k vyzvednutí. Po skončení úložní doby byla

zásilka vhozena do schránky žalobce. Tyto skutečnosti vyplývají z doručenky písemnosti. Dále byla žalobci zaslána prostřednictvím provozovatele poštovních služeb písemnost (rozhodnutí) správního orgánu ze dne 13. 8. 2009. Poštovní doručovatelkou byla v rámci doručování dne 19. 8. 2009 žalobci zanechána výzva a poučení o právních důsledcích nevyzvednutí zásilky, a to na adrese trvalého pobytu žalobce a téhož dne připravena k vyzvednutí. Uložená zásilka nebyla na poště ve stanovené lhůtě vyzvednuta a dne 4. 9. 2009 byla vrácena odesílateli. Z výše uvedeného dle názoru žalovaného vyplývá, že ze strany provozovatele poštovních služeb nedošlo k pochybení. Záznamy doručovatele uvedené na obálce písemnosti nenasvědčují tomu, že se při zanechání výzvy vyskytla nějaká překážka, která by bránila uskutečnění oznámení o neúspěšném doručení písemnosti, Pokud by doručovatelka měla pochybnosti o tom, že poštovní schránka nepatří žalobci, výzvu ani poučení by v ní nezanechávala. S ohledem na výše uvedené rozhodnutí správního orgánu 1. stupně nabylo právní moci dne 16. 9. 2009. Žalobce podal odvolání po uplynutí zákonem stanovené lhůty, jedná se tudíž o opožděné odvolání.

Při jednání před soudem dne 30. 8. 2010 žalobce prostřednictvím svého právního zástupce trval na podané žalobě.

Pověřený pracovník žalovaného odkázal na své písemné vyjádření k žalobě a uvedl, že rozhodnutí napadené žalobou byla vydáno v souladu s právními předpisy a rovněž doručení rozhodnutí bylo v souladu s právním řádem.

Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení podle prvního dílu hlavy druhé zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ustanoveních § 71 odst. 1 písm. c), d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první s.ř.s. Z ní vyplývá, že soud přezkoumává rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v zákonem stanovené lhůtě. Povinností žalobce je tedy tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení odůvodnit. Bez návrhu žalobce pak musí soud podle § 76 odst. 2 s.ř.s. přihlídnout pouze k takovým vadám napadeného rozhodnutí, které vyvolávají jeho nicotnost, avšak takové nedostatky nebyly v projednávané věci zjištěny.

K námitce žalobce, že rozhodnutí Magistrátu města Ústí nad Labem ze dne 13. 8. 2009, č.j. MM/OK/PD/159094/09/R nikdy nenabylo právní moci, protože žalobci nebylo doručeno do vlastních rukou, soud uvádí, že tuto námitku důvodnou neshledal.

Ze správního spisu soud zjistil, že Magistrát města Ústí nad Labem, odbor kontroly, vydal dne 13. 8. 2009 rozhodnutí č.j. MM/OK/PD/159094/09/R, kterým žalobce uznal vinným z přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle ustanovení § 22 odst. 1 písm. f) bod 2 zákona o přestupcích, a to porušením ustanovení § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu a za to mu uložil trest pokuty ve výši 5.000,- Kč a zákazu činnosti řízení všech motorových vozidel na dobu 8 měsíců a povinnost uhradit náklady řízení v paušální částce 1.000,- Kč. Žalobce byl v rozhodnutí poučen, že proti rozhodnutí může u magistrátu města Ústí nad Labem podat odvolání do 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí. Rozhodnutí bylo žalobci zasláno doručenkou do vlastních rukou na adresu jeho trvalého pobytu O 40, 334 01 Ř. Na zásilce, která se vrátila správnímu orgánu, je psaná poznámka Danou Janouškovou, že pro nezastižení bylo žalobci zanecháno oznámení dne 19. 8. 2009 a protože ve stanovené úložní době si žalobce zásilku nevyzvedl, byla dne 4. 9. 2009 vrácena

správnímu orgánu zpět. Rozhodnutí je opatřeno doložkou právní moci a vykonatelnosti, ze které vyplývá, že rozhodnutí nabylo právní moci dne 16. 9. 2009 a stalo se vykonatelným dne 2. 10. 2009.

Dne 18. 11. 2009 podal žalobce proti rozhodnutí Magistrátu města Ústí nad Labem odvolání s odůvodněním, že rozhodnutí správního orgánu 1. stupně mu nikdy nebylo řádně doručeno. Rozhodnutím žalovaného ze dne 28. 1. 2010, č.j. 13418/2010/KLUK/Hyk bylo odvolání žalobce zamítnuto jako opožděné. Rozhodnutí nabylo právní moci dne 2. 2. 2010.

Soud se v řízení soustředil na prokázání skutečnosti, zda rozhodnutí Magistrátu města Ústí nad Labem ze dne 28. 1. 2010 č.j. 13418/2010/KLUK/Hyk bylo žalobci řádně doručeno.

Podle § 20 odst. 1 správního řádu fyzické osobě se písemnost doručuje na adresu pro doručování (§ 19 odst. 3), na adresu evidovanou v informačním systému evidence obyvatel, na kterou jí mají být doručovány písemnosti, na adresu jejího trvalého pobytu, ve věcech podnikání do místa podnikání, nebo při doručování prostřednictvím veřejné datové sítě na její elektronickou adresu; fyzické osobě lze však doručit, kdekoli bude zastižena. Provádí-li doručení sám správní orgán, mohou osoby doručení provádějící doručit i mimo územní obvod tohoto správního orgánu.

Podle § 19 odst. 4 správního řádu do vlastních rukou adresáta se doručují písemnosti podle § 59, § 72 odst. 1, písemnosti o nichž tak stanoví zvláštní zákon, a jiné písemnosti, nařídí-li to oprávněná úřední osoba.

Podle § 23 odst. 1 správního řádu nebyl-li v případě doručování podle § 20 adresát zastižena a písemnost nebylo možno doručit ani jiným způsobem přípustným podle § 20, písemnost se uloží.

Podle § 23 odst. 3 písm. b) správního řádu písemnost se uloží u obecního úřadu nebo v provozovně provozovatele poštovních služeb, pokud se doručuje jejich prostřednictvím.

Podle § 23 odst. 4 správního řádu se adresát vyzve vložení oznámení o neúspěšném doručení písemnosti do domovní schránky nebo na jiné vhodné místo, aby si uloženou písemnost ve lhůtě 10 dnů vyzvedl; současně se mu sdělí, kde, odkdy a v kterou denní dobu si lze písemnost vyzvednout. Je-li to možné a nevyloučil-li to správní orgán, písemnost se po uplynutí 10 dnů vloží do domovní schránky nebo na jiné vhodné místo; jinak se vrátí správnímu orgánu, který ji vyhotovil.

Podle § 23 odst. 5 správního řádu zároveň s oznámením podle odstavce 4 se adresát písemně poučí o právních důsledcích, které by jeho případné jednání podle § 24 odst. 1, 3 a 4 vyvolalo nebo o možnosti postupu podle § 24 odst. 2. Toto poučení musí obsahovat i označení správního orgánu, který písemnost odesílá a jeho adresu.

Podle § 24 odst. 1 správního řádu, jestliže si adresát uložené písemnosti písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla k vyzvednutí připravena, nevyzvedne, písemnost se považuje za doručenou posledním dnem této lhůty.

Soud provedl důkaz výsledkem svědka J.B., děda žalobce, který uvedl, že pokud je nějaká zásilka na jméno žalobce vhozena do poštovní schránky, která je označena „B.J.“, jeho manželka je dává do krabice a žalobce si je zpravidla jednou týdně vyzvedává. Není

vyloučeno i to, že pokud nějaká výzvy či doručenka zapadne mezi letáky, že je jeho manželka omylem vyhodí do popelnice. Žalobce bydlí na adrese O 40, na této adrese není samostatná poštovní schránka.

Dále sodu provedl důkaz výsledkem svědkyň D.J. a H.S.K., poštovních doručovatelek pošty P, v rozhodné době pro okrsek Ř. Obě shodně uvedly, že obě nemovitosti, jak O 1, tak O 40 mají společnou domovní schránku, svědkyně Soukupová Kratochvílová navíc uvedla, že schránka byla označena „Noviny č.p. 40 a 1“. Obě svědkyně uvedly, že oba domy se nacházejí na stejném pozemku, na který vedou jedna vrata a na nich domovní schránka je. Svědkyně Janoušková uvedla, že klasická domovní schránka je náhradně při cestě někdy od roku 2008. Svědkyně Janoušková popsala, jakým způsobem doručuje zásilku, kterou nemůže vložit do schránky.

Soud po provedeném dokazování vzal za hodnověrné výpovědi svědkyň D.J. a H.S.K., které shodně uváděly, že domovní schránka je společná pro oba domy O 1 a O 40, shodly se i na umístění této schránky, když z tohoto umístění dle přesvědčení soudu jednoznačně vyplývá, že domovní schránka je společná pro oba domy.

Soud rovněž vyšel z tvrzení žalobce v žalobě, který v ní uvedl, že domovní schránka je označena „Brejcha“, tudíž nade vší pochybnost může být do této schránky doručováno jak pro žalobce tak pro jeho děda. Soud v této souvislosti neuvěřil svědecké výpovědi J.B. v té části, kde uvedl, že schránka je označena „B.J.“. Proti této výpovědi stojí výpověď jak svědkyně H.S.K., tak samotné tvrzení žalobce v žalobě, kde uvedl, že schránka byla nade psána „B“.

Soud ze svědeckých výpovědí svědkyň D.J. a H.S.K. má rovněž za prokázané, že obě poštovní doručovatelky přesně vědí, jak zásilky určené do vlastních rukou mají doručovat a soud nemá pochybnosti o tom, že by takto i v případě žalobce nepostupovaly.

V řízení bylo prokázáno, že zásilka obsahující rozhodnutí Magistrátu města Ústí nad Labem ze dne 13. 8. 2009, č.j. MM/OK/PD/159094/09/R byla žalobci doručována na adresu Osek 40, 334 01 Řenče a dne 19. 8. 2009 byla žalobci zanechána v domovní schránce výzva a poučení a zásilka byla připravena k vyzvednutí dne 19. 8. 2009. Úložní doba pro vyzvednutí zásilky skončila dne 3. 9. 2009, a protože si žalobce zásilku ve stanovené úložní době nevyzvedl, byla dne 4. 9. 2009 vrácena správnímu orgánu 1. stupně zpět.

Doručení písemnosti nastalo podle § 24 odst. 1 správního řádu dne 31. 8. 2009 (když poslední den lhůty připadl na sobotu 29. 8. 2009). Lhůta pro podání odvolání proti rozhodnutí správního orgánu 1. stupně marně uplynula dnem 15. 9. 2009 a dne 16. 9. 2009 nabylo rozhodnutí právní moci. Odvolání podané proti rozhodnutí dne 18. 11. 2009 tak bylo podáno opožděně a žalovaný svým rozhodnutím ze dne 28. 1. 2010, č.j. 13418/2010/KLUK/Hyk toto odvolání jako opožděné v souladu s ustanovením § 90 odst. 5 správního řádu zamítl.

Postup žalovaného soud shledal v souladu s právními předpisy, konkrétně se správním řádem.

S ohledem na všechny shora uvedené skutečnosti dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle ustanovení § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl. Současně v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 věty první s.ř.s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve sporu úspěšný žalovaný se náhrady nákladů řízení výslovně vzdal.

Podle §60 odst. 4 s.ř.s. stát má proti neúspěšnému účastníkovi právo na náhradu nákladů řízení, které platil, není-li tento účastník osvobozen od soudních poplatků. Krajský soud v Ústí nad Labem přiznal svědkyni H.S.K. svědečné ve výši 733,- Kč za ušlý výdělek (pracovní doba 7,5 hodiny při hrubém průměrném hodinovém výdělku 97,78 Kč) a náklady na jízdné ve výši 2.385,- Kč, z toho náhrada za použití motorového vozidla z Přestic do Ústí nad Labem a zpět ve výši 1.512,- Kč (387,9 km x 3,90 Kč) a náhrada za spotřebované pohonné hmoty ve výši 873,- Kč (29 litrů x 30,10 Kč). Dále Krajský soud v Ústí nad Labem přiznal svědkyni D.J. svědečné ve výši 680,- Kč (pracovní doba 7,5 hodiny při hrubém průměrném hodinovém výdělku 90,72 Kč). Svědečné bude vyplaceno z prostředků Krajského soudu v Ústí nad Labem. Proto tyto náklady v celkové výši 3.798,- Kč uložil soud zaplatit ve sporu neúspěšnému žalobci tak, jak je uvedeno pod bodem III. výroku rozsudku.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat **kasační stížnost** do dvou týdnů po jeho doručení z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 soudního řádu správního.

Kasační stížnost se podává u Krajského soudu v Ústí nad Labem a rozhoduje o ní Nejvyšší správní soud. Kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem, což neplatí, má-li sám stěžovatel vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ústí nad Labem dne 30. srpna 2010

JUDr. Iva Kaňáková v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Iva Tovarová